

ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

<p>I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ</p> <p>1. Датум и орган који је именовео комисију</p> <p>Декан Факултета техничких наука, на основу одлуке Научно-наставног већа Факултета техничких наука Универзитета у Новом Саду од 29. 6. 2017. године;</p> <p>2. Састав комисије са знаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен:</p> <p>1. Др Радос Радивојевић, редовни професор, у.о.: Социологија, Факултет техничких наука Универзитета у Новом Саду; Председник Комисије;</p> <p>2. Др Јелена Атанацковић Јеличић, редовни професор, у.о.: Архитектонско-урбанистичко планирање, пројектовање и теорија, Факултет техничких наука Универзитета у Новом Саду, Члан Комисије;</p> <p>3. Др Татјана Дедић Динуловић, ванредни професор, у.о.: Сценска архитектура, техника и дизајн – Сценски дизајн, Факултет техничких наука Универзитета у Новом Саду; Члан Комисије;</p> <p>4. Зорица Савичић, ванредни професор, у.о.: Дизајн ентеријера, Факултет за уметност и дизајн Универзитета Цон Незбит у Београду, Члан Комисије;</p> <p>5. Др Радивоје Динуловић, редовни професор, у.о.: Сценска архитектура, техника и дизајн – Сценска архитектура и техника, Факултет техничких наука Универзитета у Новом Саду; Члан Комисије – ментор рада.</p>
<p>II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ</p> <p>1. Име, име једног родитеља, презиме: Александра(Чедомир) Пештерац</p> <p>2. Датум рођења, општина, држава: 13. јул 1984, Бечеј, СР Србија, СФР Југославија</p>

3. Назив факултета, назив студијског програма дипломских академских студија – мастер и стечени стручни назив

Факултет техничких наука Универзитета у Новом Саду, студијски програм: Архитектура и урбанизам – Дипломирани инжењер архитектуре– мастер;

4. Година уписа на докторске студије и назив студијског програма докторских студија

2011, Факултет техничких наука Универзитета у Новом Саду, студијски програм: Докторске академске студије Архитектура и урбанизам;

5. Назив факултета, назив магистарске тезе, научна област и датум одбране:

-

6. Научна област из које је стечено академско звање магистра наука:

-

III НАСЛОВ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

**„ТРАНСФОРМАЦИЈА ПРОСТОРА У МЕСТО:
СТАЛНОСТИ И ПРОМЕНЕ ПОЕТИЧКОГ ДЕЈСТВА МЕСТА“**

IV ПРЕГЛЕД ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Докторска дисертација под насловом „Трансформација простора у место: сталности и промене поетичког дејства места“, кандидаткиње Александре Пештерац садржи укупно 14 поглавља на 175 страници писаног текста, без прилога. Текст је илустрован графичком документацијом (фотографијама, цртежима, дијаграмима...).

Главном делу рада претходи документација, која садржи:

- Насловну страницу дисертације (стр. 1);
- Обавезну општу документацију на српском језику, са изводом и кључним речима (стр. 2);
- Обавезну општу документацију на енглеском језику, са изводом и кључним речима (стр. 3);
- Сажетак рада са кључним речима на српском језику (стр. 4)
- Сажетак рада са кључним речима на енглеском језику (стр. 5)
- Садржај рада (стр. 6-7)
- Референтни уводни цитати (стр. 9)

Овај део рада представљен је на укупно 8 страница писаног текста.

Структура главног дела рада је следећа:

I. УВОД(стр. 9-11)

II. ИСТРАЖИВАЧКИ МЕТОДОЛОШКИ ОКВИР(стр. 12-17)

1. Предмет и проблем истраживања
2. Циљеви истраживања
3. Основне хипотезе
4. Методологија истраживања
5. Очекивани резултати истраживања и њихова применљивост
6. Преглед претходних истраживања

III. ПРОСТОР(стр. 18-31)

1. Појам простора
2. Сећање и заборав простора
3. Сталност и промене простора

IV. ДЕЈСТВО ПРОСТОРА(стр. 32-44)

1. Појам дејства простора
2. Дејство простора као средство
3. Нивои дејства простора

V. ПОЕТИКА ПРОСТОРА(стр. 45-50)

1. Појам поетике
2. Поетско и поетичко у простору
3. Поетичко дејство простора као конструкт

VI. ПРОСТОР КАО МЕСТО(стр. 51-55)

1. Појам места
2. Корелација простора и места
3. Исход као место

VII. СТУДИЈА СЛУЧАЈА (стр. 51-146)

1. "Место снова" у Новом Саду
2. Стамбено-пословни центар "Генекс" у Београду
3. Спомен парк "Крагујевачки октобар" и Музеј "21. октобар" у Крагујевцу
4. Хотел "Холидеј-ин" у Сарајеву
5. Генералштаб у Београду
6. Раднички универзитет "Радивој Тирпанов" у Новом Саду
7. "Кућа од пластике" (на неодређеној локацији)

VIII. ПРИКАЗ РЕЗУЛТАТА ЕМПИРИЈСКОГ ИСТРАЖИВАЊА (стр. 147-172)

IX. ЗАКЉУЧАК(стр. 173-175)

X. ЛИТЕРАТУРА И ИЗВОРИ(стр. 176-202)

XI. ИНДЕКС КЉУЧНИХ ПОЈМОВА (стр. 203-205)

XII. ИНДЕКС ИМЕНА (стр. 206-208)

XIII. БИОГРАФИЈА (стр. 209-211)

XIV. ПРИЛОГ (стр. 212-347)

Главни део дисертације садржи укупно девет поглавља (од I до IX) и има укупно 163 страница текста (од 10 до 155). Списак литературе садржи 197 јединица, и приказан је на укупно 16 страница текста. Извори илустрација, индекс имена и индекс појмова дати су на 27 страница текста (од 176 до 202). Биографија кандидаткиње дата је на 3 странице текста (стр. 209-211) и Рад је закључен Прилогом (Упитник и резултати истраживања, стр. 212-347).

Истраживање је спроведено у две фазе – теоријске и искуствене. Прва фаза истраживања реализована је кроз научно описивање и проучавање појмова *место*, *дејство* и *поетика* у корелацији са *простором*, и подпојмова *сећање* и *доживљај*, који припадају примарном истраживачком пољу овог рада, и приказани су методом анализе и синтезе. Друга фаза истраживања јесте емпиријски приступ теми докторске дисертације. Методом апстракције и конкретизације установљен је просторни оквир истраживања рада из ког је изведена тема *сталности и промене поетичког дејства места*. Тако је установљен *поетички речник места* који описује прошлост из данашње перспективе, односно, трансформацију места кроз сећање и заборав. Методом студије случаја анализирани су одабрани примери у којима је препознат феномен поетичког дејства места, са циљем дефинисања интуитивног у начину и одабиру анализираних примера, а који су, затим, упоредно вредновани и критички анализирани. Као метода прикупљања података у раду је спроведена анкета, која је омогућила приказ хетерогености доживљаја поетичког дејства места.

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

У првом поглављу, под насловом Увод (I), кандидаткиња Александра Пештерац изнела је, најпре, целовито и детаљно предмет свог истраживања, објашњавајући своје схватање простора, као једног од основних исходишта архитектуре, а која је физички оквир одвијања људског живота. Овде је она нагласила улогу простора у формирању људског бића, као и природу разумевања и доживљавања простора, почевши од најранијих архитектонских искустава. Као основно питање, размотрен је комплексан систем појава, процеса и механизма који у човековом бићу граде доживљај места. У том контексту, главна тема рада је истраживање карактера различитих места, са тежиштем на испитивању њихових поетичких дејстава. Истраживање је, како наводи кандидаткиња, реализовано на три паралелна плана:

- примарним истраживањем изабраних простора и локација;
- секундарним истраживањем свих расположивих референтних извора у којима су ови простри били предмет теоријског и (или) критичког разматрања; и,
- анкетом, којом је проверено у којој мери и на који начин поетичко дејство места можемо посматрати као општу, а у којој мери као посебну или појединачну категорију.

Поглавље под бројем II, насловљено као Истраживачко-методолошки оквир, кандидаткиња Александра Пештерац организовала је у шест глава: Предмет и проблем истраживања (1); Циљеви истраживања (2); Основне хипотезе (3); Методологија истраживања (4); Очекивани резултати истраживања и њихова применљивост (5); и, Преглед претходних истраживања (6).

Као предмет и проблем истраживања (Глава 1), кандидаткиња је навела појам *поетичког дејства места* - појаву коју је могуће уочити након успостављања дијалога појединца са физичким простором. Истраживачки проблем постављен у овом раду јесте узрочно-последична веза између *физичког простора* и *места*. У овој студији, појам *места* означава реални физички простор представљен кроз менталну мапу – приказ места која означавају фрагментарну територију сећања појединца, чиме је дефинисан просторни оквир истраживања рада. Другим речима, место означава пресликавање унутрашњег света посматрача у реални простор и настаје онда када појдинац са истим успостави дијалог. Поред корелације са местом, простор врши дејство и служи као средство за изградњу доживљаја, при чему стварање доживљаја зависи од стварања унутрашњег света појединца. Дакле, посматрањем тријаде *простор – дејство – место*, у дијалогу са *поетиком*, могуће је истражити њихово истовремено садејство и аутентичан израз којим простор у архитектури „привлачи“.

Временски оквир обухваћен истраживањем јесте период од 1984. до 2013. године и подељен је у три фазе:

- 1) *период детињства*;
- 2) *период одрастања*; и,
- 3) *период зрелости*.

Ову поделу кандидаткиња Александра Пештерац је извршила на основу своје личне историје, и она означава хронологију сећања на догађаје који су извршили трајну промену њеног сопственог интимног света, односно, трансформацију њеног унутрашњег бића.

У Глави 2, кандидаткиња је као Циљеве истраживања навела представљање поетичког дејства архитектуре и начина на који оно може бити посматрано као исход трансформације простора у место. Посредни циљ истраживања јесте приказ поетике промена простора, тј. питања на ком месту је доживљај времена и суочавање са прошлошћу интезивнији, што као исход доводи до питања судбине простора на чијем месту је изграђен нови простор.

Као основну хипотезу свог истраживања, Александра Пештерац у Глави 3 наводи став да сваки простор врши *дејство*, а да то дејство, у односу на унутрашњи простор посматрача, генерише *доживљај* који може бити везан за његово (посматрачево) сећање или имагинацију. Другим речима, дејство као средство конструисања наратива, успоставља, са једне стране, корелацију са простором, а, са друге, путем међусобног и међузависног коегзистирања дејства и простора, провокацију појединца.

Из ове основне хипотезе, кандидаткиња је извела следећи систем претпоставки:

- простор је доказ *постојања*;
- простор говори *истину*;
- простор провоцира *сећање*;
- простор је *место сећања*;
- простор је *место суочавања*;
- *дијалог* са простором успоставља место;
- контекст места провоцира *причу*;
- *промена стања* (трансформација) простора провоцира *дејство*;
- *дејство простора* је средство за успостављање унутрашњег простора (места) *доживљаја*;
- простор коме нешто недостаје је *поетичан*; и,
- *дејство простора* је *поетичко*.

У Глави 4, кандидаткиња је објаснила детаљно методе које је применила у свом истраживању. Овде је она објаснила начин на који је установљен просторни оквир истраживања, као и четири нивоа анализе поетичког дејства места:

- 1) *физички простор*;
- 2) *наратив/сећање*;
- 3) *визуелна представа простора*; и,
- 4) *доживљај*.

Кандидаткиња, у том смислу, истиче да поетичко дејство места може бити посматрано у функцији схватања простора као унутрашњег конструкта, чији је задатак преиспитивање и осветљавање поетичке функције архитектуре.

Глава 5 посвећена је Очекиваним резултатима истраживања и њиховој применљивости. Овде Александра Пештерац наводи: утврђивање начина успостављања поетичког дејства места и утврђивање фактора који генеришу дејство; објашњење исхода (дживљаја) процеса трансформације простора у место и утврђивање колективне и индивидуалне поетичке димензије доживљеног простора; дефинисање *поетичког кода* у архитектури, вредновање и значај ауторске поетике и поетичког дејства места.

Ово има за циљ дефинисање поступка којим је могуће успоставити вредносни однос према поетчком дејству сваког изграђеног простора, као и антиципирати поетичко дејство места у процесу архитектонског пројектовања.

У прегледу претходних истраживања (Глава 6), кандидаткиња се позива, у првом реду, на радове Кристијана Норберга Шульца, Гастона Башлара, Рудолфа Арнхајма и Мете Хочевар. Такође, она наводи, као важне теоријске ослободитеље, истраживања Деборе Стивенсон, Марака Ожеа, Ји-Фуа, као и Данијела Шектера, Џејмса Јанга и Тодора Куљића.

Поглавље Простор (III), кандидаткиња Александра Пештерац структурирала је у три главе: Појам простора (1); Сећање и заборав простора (2); и, Сталност и промена простора (3). Она полази од класичних дефиниција простора, преузетих из различитих референтних извора – енциклопедија и речника, као и теоријских поставки значајних аутора, од Мерло-Понтија, преко Бернера и Мисаиловића, бавећи се посебно темама *простора у архитектури*, *доживљаја простора* и *простора приче*, закључујући да је простор истовремено покретач приче, као и мисаони конструкт. Затим, у другој глави, она разматра теме сећања и заборава простора, а у трећој тему сталности и промена, као један од фенимена кључно важних за разумевање дејства простора, на индивидуалном, групном и (или) колективном нивоу.

У четвртој поглављу, под насловом Дејство простора (IV), кандидаткиња разматра Појам дејства простора (1), Дејство простора као средство (2), као и Нивое дејства простора (3).

Пето поглавље, Поетика простора (V), садржи три главе: Појам поетике (1); Поетско и поетичко у простору (2); и, Поетичко дејство простора као конструкт (3). Овде кандидаткиња полази од појма поетике, на етимолошком, као и на теоријском нивоу, да би се, потом, посветила разматрању разлика између појмова *поетско* и *поетичко*, поново на етимолошком и на теоријском плану. У завршној глави, она посебну пажњу посвећује теми *поетичког дејства простора*, чиме отвара и завршну тему теоријског дела своје докторске дисертације, шесто поглавље, Простор као место (VI), које садржи три главе: Појам места (1); Корелација простора и места (2); и, Исход као место (3).

Седмо поглавље, насловљено као Студија случаја (VII), представља централни део докторске дисертације кандидаткиње Александре Пештерац.

Она је, на основу критеријума које је навела у уводном делу рада, изабрала седам простора, односно, објеката, које сама кандидаткиња доживљава као места снажног поетичког дејства. Изабраним просторима, односно, објектима, она се посвећује проучавајући их на два упоредна плана: најпре, истражујући факографске, историјске и критичко-теоријске изворе и погледе других аутора на изабране примере објеката и простора; и, потом градећи сопствене истраживачко-поетичке, субјективне наративе.

Као први пример у студији случаја, кандидаткиња приказује *Место снова у Новом Саду*, односно, *Атомац*, део простора јавног склоништа, које припада стамбеном блоку Бистрице у Новом Саду, познатијем као Ново насеље. Овде кандидаткиња успоставља принцип који ће, касније, применити на све примере разматране у оквиру студије случаја, а који се заснива на, најпре, етимолошким, па, затим појмовним дефиницијама, да би, преко фактографског, историјског и феноменолошког истраживања она приступила и поетичком израживању, као поступку специфичном за ову докторску дисертацију. Својим поетичким текстовима кандидаткиња је дала и посебне наслове, па је то, у овом случају, *"Место снова" као поливалентан простор значења, или простор који недостаје*. За други пример, кандидаткиња је изабрала *Стамбено-пословни центар Генекс* у Новом Београду, архитекте Михајла Митровића, изграђен између 1970. и 1980. године, а своју поетичку студију овог објекта она је насловила: *"Генекс кула" као знак*. Трећи пример представља *Спомен-парк "Крагујевачки октобар" и музеј "21. октобар" у Крагујевцу*, дело архитеката Ивана Антића и Иванке Распоповић, изграђено између 1971. и 1976. године. Поетички део студије носи наслов *Меморија простора у Шумарицама, или заборављени простор*. Следећи, четврти пример је објекат хотела *Холидеј-ин* у Сарајеву, архитекте Ивана Штрауса, изграђен за потребе XIV Зимских Олимпијских игара, одржаних 1984. године. Другом делу студије овог објекта кандидаткиња је дала наслов *Меморијалност Хотела Холидеј-ин, или: рањиви простор*. Комплекс објеката *Генералштаба* у Београду, архитекте Николе Добровића из 1965. године, представља пети пример који је кандидаткиња детаљно истражила, крпички тумачила и приказала у својој докторској дисертацији. Други, поетички део истраживања овог објекта пна је насловила као *Трансформација значења и физичког простора Генералштаба, или: руинирани простор*. Шести истражен и приказан пример је зграда *Радничког универзитета "Радивој Ђирпанов"* у Новом Саду, дело архитеката Милана Ђокића и Војислава Мидића, реализовано између 1961. и 1966. године. У овом случају, други део истраживања носи наслов *Раднички универзитет као неостварена идеолошка и културно-едукативна утопија, или: тихи простор (дистопије)*.

Последњи, седми пример, као и први, припада интимном сазнајном и емоционалном свету саме кандидаткиње. То је *Кућа од пластике (на неодређеној локацији)*. Овај текст, иако структурно прати начин излагања примењен у претходним случајевима, представља суштински потпуно другачију врсту исказа. Овде, заправо, кандидаткиња Александра Пештерац, закључујући студију случаја, изражава свој проблемско-поетички приступ схватање архитектонског простора, са посебним нагласком на питања места и поетичког дејства места, односно, на питање поетичке функције архитектуре.

Осмо поглавље рада, Приказ резултата емпиријског истраживања (VIII), у целини је посвећено анализи и презентацији анкете коју је кандидаткиња спровела као посебан обли свог примарног истраживања. Она је у рачунарској апликацији *SurveyMonkey* (www.surveymonkey.com) креирала изузетно комплексан упитник, и упутила путем електронске поште позив припадницима различитих циљних група да на тај упитник одговоре. На упитник су одговорила укупно 286 испитаника, а аналитичке резултате ове анкета кандидаткиња је приказала на укупно 26 странице текста, интегрално дате у прилогу. Анализа је показала оправданост почетних претпоставки које је Александра Пештерац дефинисала, најпре у пријави теме, а затим и самој докторској дисертацији.

У завршном, деветом поглављу докторске дисертације, под насловом Закључак (IX), кандидаткиња је изнела своје ставове и погледе на окончано истраживање, исходе истраживања у односу на задате циљеве, основаност и оправданост постављених хипотеза, као и резултате рада у контексту њихове примене – у будућим истраживањима, у односу на схватање природе архитектинског простора и начина на који простор врши дејство, али у у односу на приступ креирању и артикулацији простора у најширем смислу речи.

VI СПИСАК НАУЧНИХ И СТРУЧНИХ РАДОВА КОЈИ СУ ОБЈАВЉЕНИ ИЛИ ПРИХВАЋЕНИ ЗА ОБЈАВЉИВАЊЕ НА ОСНОВУ РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА У ОКВИРУ РАДА НА ДОКТОРСКОЈ ДИСЕРТАЦИЈИ

Стручно-уметнички (СУА) и научни (М) радови:

1. Константиновић, Д.; Зековић, М.; Пилиповић, Д.; **Пештерац, А.**; Жугић, В.; Мичкеи, К.: *Пословни инкубатор Нови Сад*, изведен архитектонски објекат-ентеријер, приказан на међународној изложби *Лабораторија простора*, Атанацковић-Јеличић, Ј; Дадић-Динуловић, Т. (ур.) , Факултет техничких наука, Нови Сад, 2016, стр. 46-47, ISBN 978-86-7892-910-6 **СУА1.1**
2. **Пештерац, А.**; Димитровска, Д.; Стојшић, М.: *The Aesthetics of Desolate Space, Revisions of Modern Aesthetics*, Архитектонски факултет, Београд, 2015, стр. 213-222, ISBN 978-86-7924-144-3 **М33**
3. **Пештерац, А.**; Димитровска, Д.: *Function of Desolate Space, Places and Technologies*, Архитектонски факултет, Београд, 2014, стр. 565-569, ISBN 978-86-7924-144-6 **М33**
4. **Пештерац, А.**; Бркић, А.; Пилиповић, Д.: *Cultural Houses and Cultural Centres: Terminology, Ideology and Cultural Policy, Architecture and Ideology*, Архитектонски факултет, Београд, 2012, стр. 765-772, ISBN 978-86-7924-082-8 **М33**
5. **Пештерац, А.**: *Dystopia in Architecture, On Architecture – Facing the Future, Strand*, Београд, 2014, стр. 765-772, ISBN 978-86-89111-06-4 **М33**
6. **Пештерац, А.**; Димитровска, Д.: *Potentials of Programme and Production of Polivalent Edificies in the Republic of Serbia: Pančevo and Zrenjanin Cultural Centre Case Study, INDIS*, Факултет техничких наука, Нови Сад, 2012, стр. 888-893, ISBN 978-86-7892-453-8 **М33**
7. **Пештерац, А.**: *Dys-monuments: Remnants of ex-Yugoslav Space, Dystopia in Art, Art Out*, број 50, Букурешт, 2016, стр. 78-85, ISSN 2069-694 **М52**

VII ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА

Кандидаткиња Александра Пештерац је радом на својој докторској дисертацији под насловом „Трансформација простора у место: сталности и промене поетичког дејства места“ потврдила почетне хипотезе: да сваки простор врши *дејство*, да то дејство производи *доживљај* који је везан за лично осећање или имагинацију посматрача, али да је, у великој мери, дејство простора могуће идентификовати и посматрати и у контексту групне, заједничке, па и колективне перцепције.

Кандидаткиња је доказала, истражујући изабране објекте и просторе, и упоређујући своја лична искуства са искуством великог броја анкетираних испитаника, да простор може бити посматран као доказ постојања, да простор несумњиво активира сећања, па да, тиме, постаје и место сећања. Њене ставови о простору као месту сећања и месту суочавања, иако рефлексивне, интуитивне и, по том основу, сасвим субјективне, истраживање доказује и на ширем, условно схваћено, објективном плану.

Даље, разматрање сталности и промена самог простора, као и перцепције, доживљавања и читања простора, указују на поетичку природу простора и поетичко дејство које простор врши, што кандидаткињу води ка сасвим специфичном, али, истовремено, и шире применљивом схватању поетичке функције простора.

Смисао потврђивања поетичког у простору је откривање и читавање нових вредности које немају за циљ да промене функцију места, већ да је „изграде“ путем унутрашњег механизма појединца. Другим речима, потенцијал поетичког у архитектури има за циљ да изгради и оживи простор, односно да субјективизује објекат у простору, при чему се „стварање простора односи на стварање доживљаја“ путем ког је могуће успоставити дијалог са сопственим бићем. Стога, кандидаткиња сматра да је такав процес комуникације везан за сећање и стварање унутрашњег света појединца чији исход можемо да квалификујемо као поетички.

Кандидаткиња је испунила задатке које је поставила: утврђивање начина успостављања поетичког дејства места и утврђивање фактора који генеришу дејство; објашњење доживљаја трансформације простора у место и утврђивање индивидуалне и колективне поетичке димензије доживљеног простора; дефинисање *поетичког кода* у архитектури, као и вредновање и значај ауторске поетике и поетичког дејства места. У том контексту, Александра Пештерац је успела да успостави стваралачку поставку поступка којим је могуће успоставити вредносни однос према поетичком дејству сваког изграђеног простора, као и антиципирати поетичко дејство места у процесу промишљања, пројектовања грађења.

VIII ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА

Након пажљиве, детаљне и свеобухватне анализе, Комисија је начин приказа и тумачење резултата истраживања спроведеног у оквиру докторске дисертације Александре Пештерац под насловом „Трансформација простора у место: сталности и промене поетичког дејства места“ оценила као веома квалитетан, а сам рад као допринос теоријском разматрању поетичког дејства архитектонског простора.

IX КОНАЧНА ОЦЕНА ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Комисија за оцену докторске дисертације Александре Пештерац под насловом „Трансформација простора у место: сталности и промене поетичког дејства места“, након пажљиве, детаљне и свеобухватне анализе, закључује следеће:

1. Дисертација је написана у складу са образложењем наведеним у пријави теме ове докторске дисертације;
2. Дисертација садржи све битне елементе неопходне за позитивну оцену дисертације;
3. Дисертација представља оригинални допринос науци;
4. Комисија није уочила битне недостатке дисертације, па тиме ни њихов утицај на резултате истраживања.

X ПРЕДЛОГ:

На основу укупне оцене дисертације, комисија предлаже:

- да се докторска дисертација кандидаткиње **Александре Пештерац** под насловом „**Трансформација простора у место: сталности и промене поетичког дејства места**“ прихвати, а кандидаткињи одобри јавна одбрана дисертације.

У Новом Саду, 25. јула 2017.

Др Радош Радивојевић, редовни професор,
Факултет техничких наука
Универзитета у Новом Саду;
Председник Комисије;

Др Јелена Атанацковић Јеличић, редовни професор,
Факултет техничких наука
Универзитета у Новом Саду,
Члан Комисије;

Др Татјана Дадих Динуловић, ванредни професор,
Факултет техничких наука
Универзитета у Новом Саду;
Члан Комисије;

Др Зорица Савичић, ванредни професор,
Факултет за уметност и дизајн
Универзитета Џон Незбит у Београду,
Члан Комисије;

Др Радивоје Динуловић, редовни професор,
Факултет техничких наука
Универзитета у Новом Саду;
Члан Комисије – ментор рада